

Mál nr. 346/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Sjúkdómatrygging

Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags. Upplýsingaskylda váttryggðs.

Gögn.

138. Málskot móttakið 26. júní 2023, ásamt fylgiskjöllum.
139. Bréf V dags. 29. nóvember 2023, ásamt fylgiskjöllum.
140. Viðbótarathugasemdir M dags. 15. desember 2023 ásamt sjúkraskrárgögnum frá Danmörku.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 6. nóvember 2022 hafi M tilkynnt V um tjón vegna sjúkdómatryggingar vegna greiningar hennar á MS-sjúkdómi í maí 2013. Sjúkdómatrygging var gefin út af hálfu V á grundvelli beiðni M um slíka váttryggingu hinn 31. desember 2007. V hefur ekki fallist á að greiða bætur úr sjúkdómatryggingunni og telur M hafa vanrækt upplýsingaskyldu sína við töku tryggingarinnar og að það eigi að leiða til þess að bætur falli niður í heild með vísan til 2. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 (hér eftir vsl.)

M telur sig eiga rétt til bóta úr sjúkdómatryggingu og að hún hafi veitt réttar upplýsingar um heilsufar sitt við tryggingartöku í lok árs 2007. M lýsir því í málskoti að hún hafi farið í MRI skanna í Danmörku árið 2006 í kjölfar veikinda en þar hafi niðurstöður ekki verið óeðlilegar. Það hafi ekki verið fyrir en á árinu 2010 sem M hafi fundið aftur fyrir svipuðum einkennum og leitað til læknis en enginn hafi deilt með henni að hún væri með MS-sjúkdóm fyrir en á árinu 2013 þegar sá sjúkdómur hafi verið greindur. M vísar til staðfestingar á frásögn sinni í vottorð læknis hennar dags. 22. júní 2023. Þar komi fram að ekkert komi fram í læknisfræðilegum gögnum um greiningu á MS fyrir en 6. maí 2013.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur að M hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína þannig að ekki teljist verulegt, eins og áður segir með vísan til 2. mgr. 83. gr. vsl. V vísar til þess að M hafi svarað tveimur spurningum í váttryggingarbeiðni ranglega. Annars vegar hafi M svarað spurningu um hvort hún hafi haft sjúkdóm/vandamál eða einkenni frá taugakerfi, lömun, heila og mænusigg (MS), hreyfitaugasjúkdóm (MND), flogaveiki, svima, skjálfa, höfuðverk eða mígreni neitandi og hins var spurningu um hvort hún hafi verið í meðferð, rannsóknnum og/eða myndrannsóknnum. Í hvorugu tilvikinu hafi M svarað því til að hún hafi leitað til lækna í Danmörku á árinu 2006 vegna einkenna frá taugakerfi, farið í myndrannsókn (MRI) og fengið MS-kast. Einnig hafi komið fram að segulómrannsóknir hafi sýnt deyelíniserandi breytingar, en það séu klár MS-einkenni og hefðu þau alltaf leitt til takmörkunar á sjúkdómatryggingu M þannig að sjúkdómurinn hefði verið útilokaður frá váttryggingavernd M. Máli sínu til stuðnings vísar V til viðmiðana áættumatskerfis endurtryggjenda (MIRA) og bendir á að skv. því kerfi hefði sjúkdómatryggingu M verið hafnað ef réttar upplýsingar hefðu legið fyrir við umsókn. Einnig telur V ekki skipta máli hvort það kast sem M fékk á árinu 2006 hafi uppfyllt greiningarskilyrði MS eða ekki þar sem einkenni hafi verið til staðar sem M hefði átt að greina frá.

Í viðbótarathugasemdum M lýsir hún aðstæðum sínum og ítrekar að hún hafi ekki haft vitneskju um MS-sjúkdóm sinn fyrir en á árinu 2013 og hafi því ekki veitt rangar upplýsingar við töku sjúkdómatryggingar á árinu 2007.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort M hafi veitt réttar upplýsingar um heilsufar sitt þegar hún sótti um sjúkdómatryggingu með skriflegri beiðni dags. 31. desember 2007. Samkvæmt læknisvottorði átti formleg greining MS-sjúkdóms M sér stað í maí árið 2013 og hefur hún fengið meðferð við sjúkdómnum síðan. Því hefur ekki verið borið við af hálfu V að tilkynning um tjón hafi borist of seint m.t.t. ársfrests 1. mgr. 124. gr. vsl. og verður því ekki litið svo á að ágreiningur sé um það.

Við mat á því hvort M hafi veitt réttar upplýsingar um heilsufar sitt vegna töku sjúkdómatryggingar í lok árs 2007 verður að líta til þess að það kemur fram í læknisvottorði frá 22. júní 2023 að M hafi verið greind með ... breytingar í Danmörku á árinu 2006 eftir segulómrannsókn þar. Í danskri sjúkraskrárfærslu frá 8. febrúar 2006 segir: Diagnose: bilaterale cerebrale læsioner – forentligt með DS

obs. cervikali medullære læsioner.“. og í færslu daginn eftir kemur fram að læknir sé John Benigz í Reykjavík auk þess sem M virðist hafa reynt að fá myndir úr segulómun til Íslands í mars 2006. Í lauslegri þýðingu er var því greining M að hún væri með einkenni sem gætu samsvarað DS, sem getur vart verið annað en dissemineret sclerose sem er þekkt sem MS-sjúkdómur á íslensku. Einnig er vísað til læknisins John Benedikz á Íslandi strax á árinu 2006 en hann var sérfræðingur í taugasjúkdómum og MS-sjúkdómnum. Verður því að leggja til grundvallar að M hafi haft nokkur einkenni á árinu 2006 sem hefðu átt að leiða til þess að hún svaraði játandi spurningu á vátryggingarbeiðni þar sem spurt var um sjúkdóm/vandamál eða einkenni frá taugakerfi eða svima, en M svaraði þeirri spurningu neitandi sem og spurningu um að hvort hún hafi verið í rannsóknum og/eða myndrannsóknnum. Í fyrrnefndum sjúkraskrárgögnum frá Danmörku kemur fram að M hafi gengist undir segulóm skoðun (MRI) í Danmörku á árinu 2006 og svaraði hún því spurningu um myndrannsókn ranglega með nei, en M tilgreindi þar einungis rannsóknir vegna skjaldkirtils. Í sjúkraskrárgögnum M kemur einnig fram tilvísun til þess að einkenni hafi komið fram á árinu 2006 sem hafi síðan verið metið sem MS-kast. Þó M hafi ekki verið greint skýrlega frá því á árinu 2006 að um gæti verið að ræða MS kast er einkennum lýst þannig á þeim tíma í sjúkraskrárgögnum hennar frá Danmörku að svar við spurningu um einkenni og myndrannsóknir hefði átt að vera já en ekki nei. Telst M því hafa vanrækt upplýsingaskyldu sína þannig að sök hennar sé ekki óveruleg, sbr. 2. mgr. 83. gr. vsl.

Við mat á því hversu mikið V getur takmarkað ábyrgð sína verður skv. 3. mgr. 83. gr. vsl. að líta til þess að sök M telst vera þónokkur að hafa ekki greint frá einkennum sínum frá taugakerfi og myndrannsóknnum þess vegna á árinu 2006 við vátryggingarbeiðni en M mátti vera ljóst að slíkar upplýsingar skiptu máli við áhættumat V, auk þess sem henni var skylt að veita rétt og tæmandi svör um heilsufar sitt skv. fyrirmælum í 82. gr. vsl. Þessi vanræksla M hafði verulega þýðingu fyrir áhættu V og skýr orsakatengsl eru líka milli umræddra einkenna og þess að M greindist með MS-sjúkdóm á árinu 2013. Ekki er vísað til viðmiðunarreglna endurtryggjenda í vátryggingarskilmálum V og verður tilvísun til þeirra ekki talin ráða úrslitum við mat á takmörkun ábyrgðar V.

Verður með hliðsjón af þessu og atvikum öllum rétt að takmarka ábyrgð V um 2/3 hluta bóta sem leiðir til þeirrar niðurstöðu að M á rétt á bótum úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V sem nemur 1/3 hluta bótafjárhæðar.

Niðurstaða.

M á rétt til 1/3 hluta bóta úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 23. janúar 2024.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir